

Lovforslag nr. L 97. Fremsat den 6. februar 2002 af skatteministeren (Svend Erik Hovmand)

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven

(Skattefrihed for arbejdsgiverbetalte sundhedsbehandlinger)

§ 1

I lov om påligning af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 887 af 8. oktober 2001, foretages følgende ændringer:

1. I § 30, stk. 1, 1. pkt., ændres »medarbejderens alkoholafvænnning« til: »lægefagligt begrundet behandling af medarbejderen ved sygdom eller ulykke, herunder behandling af psykiske lidelser hos en psykolog eller psykiater, til tilsvarende sygdomsforebyggende behandling eller til medarbejderens alkoholafvænnning«.

2. I § 30, stk. 1, 2. pkt., ændres »alkoholafvænnning« til: »behandling«.

3. I § 30, stk. 1, 3. pkt., og stk. 3, 1. pkt., ændres »alkoholafvænnning« til: »behandling«.

4. § 30, stk. 2, 1. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

»Det er en betingelse for skattefriheden efter stk. 1, at der foreligger en lægehenvi-
sning til be-

handling. Skattefriheden for ydelser til alkoholafvænnning er dog alene betinget af, at der foreligger en skriftlig lægeerklæring om, at medarbejderen har behov for behandlingen. Ved behandling af psykiske lidelser hos en psykolog er det endvidere en betingelse, at den pågældende psykolog har autorisation efter dansk ret eller, hvis psykologen er etableret i udlandet, tilsvarende kvalifikationer.«.

5. § 30, stk. 2, 2. pkt., der bliver 4. pkt., ophæves.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 1, nr. 1 - 4, har virkning fra den 1. januar 2002.

Stk. 3. § 1, nr. 5, har virkning fra den 1. juni 2002.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets formål og baggrund

Lovforslaget har til formål at gøre sundhedsbehandlinger, som arbejdsgiveren betaler for sine medarbejdere, skattefri. Herved sker der en forbedring af den generelle velfærd, og det gøres mere attraktivt for virksomhederne at påtage sig et socialt ansvar. Mange virksomheder vil i dag gerne hjælpe medarbejderne til at fungere bedre på arbejdspladsen eller til at komme hurtigere tilbage til arbejdspladsen efter en sygdom til fordel for både virksomheden, medarbejderen og det omgivende samfund. Beskatningen af den behandling, som medarbejderen modtager, opfattes imidlertid som en barriere set fra virksomhedernes og medarbejdernes side.

Der er i forvejen skattefrihed for ydelser, som en medarbejder modtager fra sin arbejdsgiver til alkoholafvænning. Med forslaget udvides denne skattefrihed, således at den også kommer til at omfatte lægefagligt begrundede behandlinger ved sygdom eller ulykke, som direkte eller indirekte afholdes af arbejdsgiveren. Desuden kan sygdomsforebyggende behandlinger være omfattet, i det omfang de er lægefagligt begrundet. Forslaget er samtidig en videreudvikling af det beslutningsforslag om styrkelse af virksomhedernes sociale ansvar gennem skattefrihed for arbejdsgiverbetalte ydelser til hjerte-, kræft- og rygoperationer, som Venstre og Det Konservative Folkeparti har fremsat flere gange (senest beslutningsforslag nr. B 9 fremsat den 3. oktober 2001).

Lovforslaget indebærer, at den medarbejder, der modtager den pågældende sundhedsbehandling, ikke beskattes af værdien af behandlingen efter reglerne om personalegoder. Virksomhedens udgifter til behandling skal samtidig som hidtil kunne fratrækkes af denne som en driftsomkostning.

Gennemførelsen af forslaget indebærer flere forskellige fordele. For det første får medarbejderen i tilfælde af sygdom en hurtigere behandling, hvilket giver større chancer for et optimalt behandlingsresultat, end det er tilfældet ved selv en kortere ventetid. En

hurtigere behandlingstid medfører desuden, at generne, såvel de fysiske som de psykiske, for medarbejderen og dennes familie, minimeres. Endvidere kan nogle sygdomstilfælde undgås. Derudover vil gennemførelsen af forslaget have en god effekt på det psykiske arbejdsmiljø, idet medarbejderne ved, at virksomhedens ledelse bekymrer sig om deres velbefindende.

For det andet er det en fordel for arbejdsgiveren, der får mindsket sygefraværet og hurtigere får sine medarbejdere tilbage og således undgår de omkostninger af såvel økonomisk som organisatorisk karakter, der er forbundet med længerevarende personalefravær.

For det tredje vil ordningen have samfundsøkonomiske fordele, idet der både spares penge til behandlingen af de pågældende, og ventelisterne forkortes til gavn for de grupper i samfundet, der ikke kan betale sig fra en behandling på et privathospital eller ikke har en arbejdsgiver, der vil betale for en sådan behandling. Således vil alle samfundsgrupper have direkte eller indirekte gavn af ordningen. Som følge af den kortere ventetid og sygeperiode vil udgifterne til sygedagpenge være faldende.

2. Gældende regler

2.1. Betaling for sundhedsydelser

Arbejdsgiverens betaling af den ansattes private sundhedsudgifter er som udgangspunkt skattepligtig for den ansatte. Dette skal ses på baggrund af statskattelovens § 4, hvorefter den skattepligtiges samlede årsindtægter beskattes, hvad enten de består i penge eller i formuegoder af pengeværdi.

Statsskattelovens bestemmelser betyder for det første, at alle former for indkomst er skattepligtige, medmindre skattefriheden direkte er fastslået i lovgivningen.

For det andet bygger statsskatteloven på det grundlæggende princip, at det er uden betydning for den skattemæssige behandling, om indkomsten fremtræder i form af kontanter eller i form af naturalier. Dette princip er for så vidt angår goder, der modtages som led i et ansættelsesforhold, yderligere fastslået ved

ligningslovens § 16, hvorefter der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes vederlag i form af formuegoder af pengeværdi, sparet privatforbrug og værdien af hel eller delvis vederlagsfri benyttelse af andres formuegoder.

Det er derfor uden betydning for den skattemæssige behandling, om arbejdsgiveren betaler for en behandling til medarbejderen direkte til et hospital, en læge, en klinik eller lignende, om arbejdsgiveren betaler til den ansatte med klausul om, at beløbet skal gå til betaling af en bestemt sundhedsudgift, eller om arbejdsgiveren refunderer den ansattes udgifter til behandling. Det er ligeledes uden betydning, om arbejdsgiverens betaling sker som et tillæg til den ansattes løn.

Den skattepligtige værdi skal efter ligningslovens § 16, stk. 3, sættes til den værdi, som det må antages at koste den skattepligtige at erhverve godet for i almindelig fri handel, dvs. normalt den pris, som arbejdsgiveren har betalt for ydelsen.

Den økonomiske værdi påvirkes ikke af, at den ansatte også ville kunne få ydelsen fra det offentlige, jf. Højesterets dom af 13. januar 1998 i en sag vedrørende en arbejdsgivers betaling af udgifter til en ansats hofteoperation på et privathospital (Tidsskrift for Skatteret 1998, 98).

Undtaget fra beskatning er dog arbejdsgiverbetalte ydelser til alkoholafvænnning, der er blevet gjort skattefri ved lov nr. 218 af 14. april 1999. Skattefriheden omfatter kun ydelser, der har til formål at hjælpe den pågældende alkoholmisbruger ud af sit misbrug, ikke behandlinger for følgesygdomme.

2.2. Forsikringsordninger og abonnementsordninger

Hvis arbejdsgiveren tegner en forsikring, der går ud på, at der ved en indtruffet skade eller sygdom er mulighed for at få betalt ophold og behandling på private hospitaler eller klinikker, er den ansatte skattepligtig af værdien af den forsikringspræmie, som arbejdsgiveren har betalt. Til gengæld er den ansatte ikke skattepligtig af sumudbetalinger, herunder forsikringsordningens betaling for operationer eller andre behandlinger. Dette gælder såvel i de tilfælde, hvor den ansatte er både forsikret og ejer af forsikringen, jf. pensionsbeskatningslovens § 53 A, som i de tilfælde, hvor den ansatte er den forsikrede, men arbejdsgiveren ejer forsikringen.

For syge- og ulykkesforsikringer, der både dækker arbejdstid og fritid, er præmien vedrørende fritiden dog ifølge praksis ikke skattepligtig for den ansatte, hvis forsikringssummen højst udgør 500.000 kr.

Den skattemæssige behandling er uafhængig af, om ordningen tegnes som en kollektiv forsikring, der

dækker samtlige medarbejdere, eller om der tegnes individuelle ordninger for f.eks. nøglemedarbejdere.

Har arbejdsgiveren tegnet en abonnementsordning for de ansatte, der giver adgang til behandling eller rådgivning af diverse specialister, f.eks. psykologer, er de ansatte ligeledes skattepligtige af værdien af den modtagne behandling m.v. Udgift til visitation, dvs. en rådgivende eller diagnosticerende konsultation forud for en egentlig behandling m.v., som ydes som led i arbejdsgiverens generelle personalepolitik, er dog efter omstændighederne skattefri for den ansatte.

2.3. Arbejdsrelaterede skader m.v.

Udgifter, der afholdes af arbejdsgiveren til forebyggelse eller behandling af arbejdsrelaterede skader eller sygdomme, er ikke skattepligtige for den ansatte. Det drejer sig for det første om de sundhedsudgifter, der knytter sig til den lovpligtige arbejds-skadeforsikring og til bedriftssundhedsstjeneste. Også arbejdsgiverbetalte udgifter til fysioterapeuts instruktion af de ansatte i korrekt arbejdsstilling kan imidlertid være skattefri for de ansatte, i det omfang sådanne behandlinger gives til forebyggelse eller behandling af arbejdsrelaterede skader eller sygdomme. Tilsvarende gælder for f.eks. akupunkturbehandling eller zoneterapibehandling. Har den ansatte fået påført en skade under arbejdets udførelse, vil arbejdsgiverens betaling for behandling af skaden på et privathospital være skattefri. Ligeledes er betaling for krisehjælp hos en psykolog som følge af hændelser på arbejdspladsen skattefri.

2.4. Fradrag for sundhedsudgifter

Sundhedsudgifter, som arbejdsgiveren har betalt for den ansatte, herunder udgifter til forsikrings- og abonnementsordninger, er fradragsberettigede for arbejdsgiveren som driftsomkostninger, når udgifterne er afholdt på grund af ansættelsesforholdet. Afholder en ansat derimod selv udgifter til sundhedsbehandling, kan den pågældende ikke fratække disse udgifter i den skattepligtige indkomst, da de anses som ikke-fradragsberettigede private udgifter.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Skattefrihed for arbejdsgiverbetalte ydelser til sundhedsbehandling

Forslaget har til formål at indføre skattefrihed for ydelser til lægefagligt begrundet sundhedsbehandling, som arbejdsgiveren betaler for en medarbejder. Med sundhedsbehandling menes behandling i forbindelse med sygdom eller ulykke, herunder behandling for psykiske lidelser og psykologbehandling. Desuden vil

sygdomsforebyggende behandlinger være omfattet af forslaget, i det omfang de er lægefagligt begrundede, d.v.s. sker efter lægehenviisning. Som nævnt ovenfor er der i dag allerede skattefrihed for forebyggende behandlinger, når de er arbejdsrelaterede.

Da skattefriheden skal omfatte behandling i forbindelse med sygdom eller ulykke eller sygdomsforebyggende behandlinger, vil rent kosmetiske behandlinger (såsom f.eks. brystkorrektioner, operationer for godartede modernærker eller synskorrigerende operationer for at undgå brug af briller) eller behandling for barnløshed ikke falde ind under bestemmelserne. For så vidt angår kosmetiske behandlinger vil dog behandling af direkte følger af et ulykkestilfælde eller af f.eks. en brystkræftoperation være omfattet.

Behandlinger for tandlidelser vil som udgangspunkt heller ikke være omfattet, da de normalt ikke sker efter lægehenviisning.

Ligesom det gælder for alkoholafvænningsbehandlinger, skal skattefriheden omfatte dels de tilfælde, hvor arbejdsgiveren direkte betaler for behandlingen, dels de tilfælde, hvor arbejdsgiveren mere indirekte betaler for behandlingen gennem en forsikringspræmie. Desuden skal skattefriheden omfatte den rentebesparelse, som en medarbejder kan opnå ved, at arbejdsgiveren yder den pågældende et helt eller delvist rentefrit lån til dækning af udgifterne til en behandling.

Efter forslaget stilles der ikke som ved den gældende ordning med skattefrihed for alkoholafvænningskrav om, at behandlingsudgiften skal afholdes som led i arbejdsgiverens generelle personalepolitik. Et sådant krav om, at alle virksomhedens medarbejdere skulle være omfattet af et behandlingstilbud, måtte forventes at begrænse ordningens udbredelse, idet det ville afholde mange virksomheder fra at anvende ordningen.

Af samme grund foreslås det, at kravet bortfalder for alkoholafvænningsordningen.

Der tilsigtes ikke i øvrigt nogen ændringer af de gældende regler om skattefrihed for arbejdsgiverbetalte ydelser til alkoholafvænnings. Der tilsigtes heller ingen ændringer af reglerne om arbejdsgiverens fradragsret for de udgifter, som arbejdsgiveren afholder til behandling af medarbejdere. Endelig ændres der ikke ved reglerne om, at en lønmodtager, der selv betaler for en sundhedsbehandling, ikke har fradragsret for denne udgift.

3.2. Betingelser for skattefrihed

Det er for det første en betingelse for skattefriheden for behandling i forbindelse med sygdom eller ulykke, at der foreligger en lægehenviisning til behandling.

Tilsvarende skal gælde for så vidt angår sygdomsforebyggende behandlinger. Kravet om lægehenviisning stilles i forvejen i adskillige tilfælde, for at en behandling er omfattet af de eksisterende sundhedsforsikringer, ligesom det er en betingelse for vederlagsfri behandling i det offentlige sundhedsvæsen.

For så vidt angår behandlinger for psykiske lidelser kræves det endvidere, at behandlingen sker hos en psykolog med autorisation efter dansk ret eller en psykiater. Sker behandlingen hos en psykolog, der er etableret i udlandet, f.eks. i et andet EU-land, stilles der krav om kvalifikationer svarende til dem, en dansk autorisation indebærer. Et generelt krav om dansk autorisation må antages at stride mod EU-retlige regler om fri bevægelighed for tjenesteydelser.

Kravet om en egentlig lægehenviisning gælder ikke for alkoholafvænningsbehandlinger, hvor der som hidtil blot skal foreligge en skriftlig erklæring fra en læge om, at medarbejderen har behov for behandling. Dette skal ses på baggrund af, at der på alkoholområdet anvendes en række forskellige behandlingsmetoder, ofte i kombination, og at der ikke heriblandt er bestemt, der er de øvrige overlegne.

3.3. Personkredsen

Lovforslaget omfatter i lighed med den eksisterende skattefrihed for alkoholafvænnings personer med tilknytning til arbejdsmarkedet. Forslaget omfatter derfor først og fremmest lønmodtagere, men også personer som f.eks. konsulenter og revisorer, der som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde modtager en ydelse, vil være omfattet af forslaget.

Tilsvarende gælder for personer, der er valgt til medlem af eller medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollektive organer, herunder Folketinget og kommunalbestyrelser.

Til forskel fra ordningen med alkoholafvænnings vil medlemmer af en fagforening, en pensionskasse eller lignende dog ikke være omfattet af forslaget for så vidt angår de ydelser til behandling af sygdom m.v., som fagforeningen m.v. stiller til rådighed for medlemmerne.

4. Provenumæssige konsekvenser

Provenuvirkningen af lovforslaget er sammensat af et direkte provenutab på indkomsts-katten og af afledte offentlige besparelser i form af sparede sygedagpenge og af sparede udgifter til medicintilskud m.v. Det understreges, at provenuskønnene er forbundet med stor usikkerhed, idet der ikke foreligger tilgængelige statistiske oplysninger, der muliggør udarbejdelse af underbyggede skøn over de økonomiske konsekvenser.

Den direkte provenuvirkning består af mistede skattebetalinger fra lønmodtagerne af arbejdsgivernes afholdte udgifter til de omfattede sundhedsydelse. Tabet på indkomstskatten vil helt afhænge af omfanget af nuværende behandlinger og forsikringer og af omfanget af en eventuel kommende udvidelse af private behandlinger og forsikringer set i lyset af skattefritagelsen.

Det skønnes, at antallet af eksisterende og nye forsikringer, der vil være omfattet af forslaget, udgør ca. 150.000 stk. Med stor usikkerhed skønnes disse ordninger i forhold til gældende regler at medføre et årligt tab på indkomstskatterne på ca. 90 mill. kr. Hertil kommer et tab på indkomstskatterne som følge af direkte arbejdsgiverbetalte behandlinger, der skønnes at udgøre 10-20 mill. kr. årligt.

I det omfang, at medarbejdere ikke har været opmærksomme på, at de arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikringer hidtil har været skattepligtige, vil provenutabet ved skattefritagelsen af de eksisterende ordninger være mindre. Der foreligger, som nævnt, ikke statistiske oplysninger om omfanget af selvangivne forsikringspræmier betalt af arbejdsgiveren, men det antages, at denne regel ofte overses, således at det faktiske provenutab på indkomstskatten vil udgøre ca. 50 - 60 mill. kr. årligt. Heraf vedrører ca. 30 - 40 mill. kr. de kommunale indkomstskatter.

Forslaget skønnes, som nævnt, endvidere at føre til flere arbejdsgiverbetalte behandlinger med deraf følgende hurtigere tilbagevenden til arbejdsmarkedet. Ventetiden på sygedagpenge for de forsikrede, der behandles på en privat klinik, vil blive afkortet, hvilket bevirker, at der spares sygedagpenge. Derudover fører den hurtigere tilbagevenden til arbejdsmarkedet til et skatteprovenu i det omfang arbejdstagerens løn er højere end sygedagpengesatsen. Endeligt kan der antageligt spares offentlige medicintilskud som følge af mindre medicinforbrug. Samlet set skønnes de afledte besparelser at udgøre omkring 20 mill. kr. årligt.

Inkl. disse afledte besparelser skønnes lovforslaget således alt i alt med stor usikkerhed at medføre et årligt nettoprovenutab for det offentlige i størrelsesordenen 35 mill. kr. I indkomståret 2002, hvor forslaget træder i kraft, skønnes nettoprovenutabet til ca. 25 mill. kr. som følge af indfasningen af nye ordninger.

For finansåret 2002 skønnes nettoprovenutabet ligeledes at udgøre ca. 25 mill. kr.

5. Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner

Lovforslaget skønnes ikke at have nærværdige administrative konsekvenser.

6. Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Lovforslaget skønnes at tilskynde erhvervsvirksomhederne til at udbygge personalepolitikken på sundhedsområdet, idet skattepligten af arbejdsgiverens betaling af sundhedsudgifter kan have været en barriere for virksomhedens engagement. Der forventes som følge heraf produktivetsforbedringer og spæredede sygedage.

I det omfang erhvervsvirksomhederne efter de gældende beskatningsregler har dækket den afledte skattebetaling for behandlingsudgifterne til sundhedsydelse for medarbejderne, indebærer forslaget en besparelse for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

8. Økonomi- og Erhvervsministeriets testpanel

Lovforslaget er samtidig med fremsættelsen sendt til Økonomi- og Erhvervsministeriets testpanel med henblik på at få erhvervslivets vurdering af lovforslagets administrative konsekvenser.

9. Miljømæssige konsekvenser

Det skønnes ikke, at gennemførelsen af forslaget vil have miljømæssige konsekvenser.

10. EU-retlige konsekvenser

I overensstemmelse med EF-traktatens regler om fri bevægelighed for tjenesteydelser omfatter den foreslåede skattefrihed såvel behandlinger i Danmark som i udlandet, herunder andre EU-lande.

11. Høring

Samtidig med fremsættelsen er lovforslaget sendt til høring i:

Advokatrådet, Amsrådsforeningen i Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Dansk Familielandbrug, Dansk Handel & Service, Dansk Industri, Dansk Psykolog Forening, De Danske Landboforeninger, Den Danske Skatteborgerforening, Det Danske Handelskammer, Erhvervenes Skatsekretariat, Finansrådet, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Forsikring og Pension, Frederiksberg Kommune, Håndværksrådet, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Landbrugets Rådgivningscenter, Landsorganisationsen i Danmark, Skattechefforeningen og Skatterevisorforeningen.

Sammenfatning af økonomiske og administrative konsekvenser

	Positive Konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner		Inkl. afledte offentlige besparelser som følge af sparede sygedagpenge m.v. skønnes lovforslaget samlet set at medføre et årligt nettoprovenutab på ca. 35 mill. kr. inkl. besparelser på udgifter til dagpenge m.v. For de kommunale indkomstskatter skønnes provenutabet at udgøre ca. 35 mill. kr. For indkomståret 2002 skønnes nettoprovenutabet på grund af indfasning af ordningen at udgøre ca. 25 mill. kr. Finansårsvirkningen for 2002 skønnes til et nettoprovenutab på ca. 25 mill. kr.
Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner	Ikke nævneværdige.	Ikke nævneværdige.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget medfører besparelser i det omfang arbejdsgiveren har dækket den afledte skattebetaling af sundhedsydelse for medarbejderne, og giver incitament til at udbygge personalepolitikken med produktivetsforbedringer og sparede sygedage til følge.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ikke nævneværdige	Ingen
Forholdet til EU-retten	I overensstemmelse med EF-traktatens regler om fri bevægelighed for tjenesteydelser omfatter den foreslåede skattefrihed såvel behandlinger i Danmark som i udlandet, herunder andre EU-lande.	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1 - 3

Efter de gældende regler om beskatning af personalegoder sker der som udgangspunkt beskatning af alle arbejdsgiverbetalte goder af privat karakter, jf. punkt 2.1. i de almindelige bemærkninger. Dette gælder også sundhedsbehandlinger med undtagelse af udgifter til alkoholafvænnning, jf. ligningslovens § 30, som blev gjort skattefri ved lov nr. 218 af 14. april 1999. Den skattepligtige værdi skal efter ligningslovens

§ 16, stk. 3, sættes til den værdi, som det må antages at koste den skattepligtige at erhverve godet for i almindelig fri handel. Udgifterne til behandlingen er fradragsberettigede for virksomheden, da de behandles som driftsomkostninger.

Med forslaget udbygges den eksisterende skattefrihed efter ligningslovens § 30, således at der også bliver skattefrihed for arbejdsgiverbetalte ydelser til behandling i forbindelse med sygdom eller ulykke, som er lægefagligt begrundet. Dette indebærer nærmere, at der skal foreligge en lægehenvielse til behandlingen. Alle udgifter, der er nødvendige i forbindelse med denne behandling, herunder udgifter til forundersø-

gelse, sygetransport, efterkontrol og genoptræning, vil være omfattet af skattefriheden. Forslaget indebærer nærmere, at en medarbejder, der modtager en sådan behandling, ikke beskattes af værdien af behandlingen efter personalegodereglene. Den udgift, som virksomheden har afholdt, kan som hidtil fratrækkes af denne som en driftsomkostning.

Foruden behandlinger for somatiske sygdomme vil også arbejdsgiverbetalt behandling for psykiske lidelser kunne være omfattet af skattefriheden, forudsat at behandlingen sker hos en autoriseret psykolog eller en psykiater.

Forebyggende behandlinger er ligeledes omfattet af forslaget, hvis de er lægefagligt begrundet. Dette har dog kun betydning for behandlinger for ikke-arbejdsrelaterede skader eller sygdomme, da der allerede i dag er skattefrihed for forebyggende behandlinger, når de er arbejdsrelaterede, jf. punkt 2.3. under de almindelige bemærkninger.

Behandlinger for tandlidelser vil som andre sygdomme eller skader kun være omfattet af forslaget, hvis de sker efter lægehenvi-
sning.

Skattefriheden skal som nævnt omfatte behandling i forbindelse med sygdom eller ulykke eller sygdomsforebyggende behandlinger. Ved ulykke eller ulykestilfælde forstås en af personens vilje uafhængig, pludselig udefra kommende påvirkning, som medfører en påviselig legemsbeskadigelse eller psykisk skade. Formuleringen er i overensstemmelse med den almindelige forsikringsretlige definition, dog udvidet til også at omfatte psykisk skade. Behandlinger med rent kosmetisk sigte, eksempelvis brystkorrektioner med rent kosmetisk sigte, synskorrigerende operationer for at undgå brug af briller eller kosmetisk motiverede operationer for modermærker og lignende, hvor der ikke er mistanke om, at disse er ondartede, falder således ikke ind under bestemmelsen. Tilsvarende vil gælde for behandling for barnløshed. For så vidt angår kosmetiske behandlinger vil dog behandling af direkte følger af et ulykestilfælde eller af f.eks. en brystkræftoperation være omfattet.

Skattefriheden påvirkes ikke af den måde, hvorpå betaling for behandlingen sker. Ligesom efter de gældende regler i ligningslovens § 30 om alkoholafvænnings skal skattefriheden for det første omfatte de tilfælde, hvor arbejdsgiveren direkte betaler for behandlingen til et hospital, en klinik m.v., eller hvor arbejdsgiveren efterfølgende refunderer den ansatte udgifter, som denne selv har afholdt. Dernæst kan der være tale om, at arbejdsgiveren mere indirekte betaler for behandlingen gennem en forsikringspræmie eller refun-

derer den ansatte et præmiebeløb, som denne har betalt. Endelig skal skattefriheden omfatte den rentebesparelse, som en medarbejder kan opnå ved, at arbejdsgiveren yder den pågældende et helt eller delvist rentefrit lån til dækning af udgifterne til en behandling. Lånet skal i så fald være klausuleret til dækning af den ansattes udgifter til behandling.

Den personkreds, der vil få mulighed for skattefrit at modtage arbejdsgiverbetalte sygdomsbehandlinger m.v., er som efter de eksisterende regler for alkoholafvænnings personer med tilknytning til arbejdsmarkedet. Forslaget omfatter derfor først og fremmest lønmodtagere, men også personer som f.eks. konsulenter og revisorer, der som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde modtager en ydelse, vil få fordel af skattefriheden.

Desuden er personer, der er valgt til medlem af eller som medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollektive organer, herunder Folketinget og kommunalbestyrelser, omfattet af skattefriheden.

Medlemmer af fagforeninger, pensionskasser og lignende, som får stillet sundhedsydelse til rådighed af fagforeningen m.v., er derimod til forskel fra alkoholafvænningsordningen ikke omfattet af forslaget.

Til nr. 4

Som nævnt ovenfor skal det være en betingelse for skattefriheden for såvel behandlinger ved sygdom og ulykke som for forebyggende behandlinger, at der foreligger en lægehenvi-
sning til behandling her i landet eller i udlandet.

Hvis en behandling for psykiske lidelser sker hos en psykolog, stilles desuden det krav, at den pågældende psykolog har autorisation efter dansk ret. Dette indebærer, at psykologen foruden at have bestået kandidateksamen har gennemgået en supplerende praktisk uddannelse af 2 års varighed, som nærmere er bestemt af Psykolognævnet, jf. §§ 1 og 2 i lov om psykologer m.v. Også personer, der i udlandet har gennemgået en dermed ligestillet uddannelse, kan få dansk autorisation.

Foretages behandlingen af en psykolog etableret i udlandet, stilles dog i stedet det krav, at den pågældende psykolog skal besidde kvalifikationer svarende til dem, en dansk autorisation indebærer.

Kravet om autorisation stilles som efter de gældende regler ikke i forbindelse med alkoholbehandling hos en psykolog. Dette gælder dog ikke, hvis alkoholbehandlingen indgår i en mere omfattende behandling for psykiske lidelser.

Til nr. 5

Efter de gældende bestemmelser om skattefrihed for arbejdsgiverbetalt alkoholafvænningsbehandling er det en betingelse for skattefriheden, at udgiften afholdes som led i arbejdsgiverens generelle personalepolitik for alle virksomhedens medarbejdere. Det foreslås, at denne betingelse for skattefriheden bortfalder, således at virksomheden får mulighed for at betale en behandling for alkoholafvænningsbehandling for f.eks. en enkelt medarbejder uden samtidig at skulle forpligte sig til at betale for de øvrige medarbejdere, i det omfang det måtte blive nødvendigt.

Der foreslås ikke i øvrigt ændringer i skattefriheden for alkoholafvænningsbehandling.

Til § 2

Det foreslås, at ændringerne i forslaget § 1, nr. 1 - 4, skal have virkning fra og med den 1. januar 2002. Den tilbagevirkende kraft skal ses i lyset af, at de foreslåede ændringer er rent begunstigende.

Desuden foreslås det, at ændringerne i forslaget § 1, nr. 5, skal have virkning fra og med den 1. juni 2002. Dette medfører, at forslaget ikke får indvirkning på indgåede aftaler m.v. i virksomhederne vedrørende alkoholafvænningsbehandling i perioden forud for denne dato.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 30. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes ikke ydelser, som afholdes af arbejdsgiveren til medarbejderens alkoholafvænnning. Ved opgørelsen af denne skattepligtige indkomst medregnes heller ikke den rentefordel, som en medarbejder måtte opnå ved, at arbejdsgiveren yder denne et lån til dækning af udgifterne ved alkoholafvænnning. Såfremt arbejdsgiveren har valgt at tegne en forsikring til dækning af udgifter i forbindelse med medarbejderens alkoholafvænnning, medregnes tilsvarende ikke forsikringspræmien hertil.

Stk. 2. Det er en betingelse for skattefriheden efter stk. 1, at der foreligger en skriftlig lægeerklæring om, at medarbejderen har behov for alkoholafvænningsbehandling. Det er endvidere en betingelse, at udgiften afholdes som led i arbejdsgiverens generelle personalepolitik for alle virksomhedens medarbejdere, herunder at en af arbejdsgiveren tegnet forsikring omfatter samtlige virksomhedens medarbejdere.

Lovforslaget

§ 1

I lov om påligning af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 887 af 8. oktober 2001, foretages følgende ændringer:

1. I § 30, stk. 1, 1. pkt., ændres »medarbejderens alkoholafvænnning« til: »lægefagligt begrundet behandling af medarbejderen ved sygdom eller ulykke, herunder behandling af psykiske lidelser hos en psykolog eller psykiater, til tilsvarende sygdomsforebyggende behandling eller til medarbejderens alkoholafvænnning«.

2. I § 30, stk. 1, 2. pkt., ændres »alkoholafvænnning« til: »behandlingen«.

3. I § 30, stk. 1, 3. pkt., og stk. 3, 1. pkt., ændres »alkoholafvænnning« til: »behandling«.

4. § 30, stk. 2, 1. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

»Det er en betingelse for skattefriheden efter stk. 1, at der foreligger en lægehenvi- sning til behandling. Skattefriheden for ydelser til alkoholafvænnning er dog alene betinget af, at der foreligger en skriftlig lægeerklæring om, at medarbejderen har behov for behandlingen. Ved behandling af psykiske lidelser hos en psykolog er det endvidere en betingelse, at den pågældende psykolog har autorisation efter dansk ret eller, hvis psykologen er etableret i udlandet, tilsvarende kvalifikationer.«.

Gældende formulering

Stk. 3. Stk. 1 og 2 gælder tilsvarende for ydelser til alkoholafvænningsforretning, som gives til personer som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt samt til personer, der er valgt til medlem af eller medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollektive organer, herunder Folketinget og kommunalbestyrelser. Stk. 1 og 2 gælder ligeledes for ydelser til alkoholafvænningsforretning, som gives til medlemmer af en fagforening, pensionskasse eller lignende.

Lovforslaget

5. § 30, stk. 2, 2. pkt., der bliver 4. pkt., ophæves.

Til lovforslag nr. L 97. Skriftlig fremsættelse (6. februar 2002)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven (Skattefrihed for arbejdsgiverbetalte sundhedsbehandlinger).

(Lovforslag nr. L 97).

Formålet med lovforslaget er at gøre sundhedsbehandlinger, som arbejdsgiveren betaler for sine medarbejdere, skattefri. Herved vil der ske en forbedring af den generelle velfærd, og det gøres mere attraktivt for virksomhederne at påtage sig et socialt ansvar.

Forslaget om skattefrihed skal omfatte behandling af medarbejderen ved sygdom og ulykke, herunder behandling af psykiske lidelser hos en autoriseret psykolog eller en psykiater, samt sygdomsforebyggende behandlinger. Skattefriheden er for alle de nævnte behandlinger betinget af, at behandlingen er lægefagligt begrundet, hvilket nærmere indebærer, at der skal foreligge en lægehenviisning til behandling.

Rent kosmetiske behandlinger og behandling for barnløshed vil derimod ikke være omfattet af skattefriheden.

Forslaget indebærer, at den medarbejder, der modtager den pågældende sundhedsbehandling, ikke beskattes af værdien af ydelsen efter reglerne om personalegoder. De udgifter, som virk-

somheden har afholdt, skal som hidtil kunne fratregkes af denne som en driftsomkostning.

Ligesom det gælder for alkoholafvænningsbehandling skal skattefriheden omfatte dels de tilfælde, hvor arbejdsgiveren direkte betaler for behandlingen, dels de tilfælde, hvor arbejdsgiveren mere indirekte betaler for behandlingen gennem en forsikringspræmie eller ved at yde et helt eller delvist rentefrit lån.

For så vidt angår personkredsen omfatter forslaget først og fremmest ansatte lønmodtagere, men også personer, der er mere løst tilknyttet virksomheden som f.eks. konsulenter og revisorer, vil være omfattet af forslaget. Endelig vil personer, der er valgt til medlem af eller medhjælp for bestyrelser, udvalg m.v., være omfattet af forslaget.

I modsætning til den eksisterende skattefrihed for alkoholafvænningsbehandling stilles der efter forslaget ikke krav om, at alle virksomhedens medarbejdere skal være omfattet af virksomhedens behandlingstilbud, da et sådant krav måtte forventes at begrænse ordningens udbredelse, idet det ville afholde mange virksomheder fra at anvende ordningen. Samtidig ophæves kravet også for så vidt angår alkoholafvænningsbehandling.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.